

Pingitur hesterno tanquam sit vulnere cæsus
Hector, quem bigis acer raptabat Achilles,
Crudelemque egit Trojâ inspiciente triumphum.
Felix, qui potuit Trojæ sub mœnibus altis
Oppetere, & pulchram per vulnera quærere mortem,
Cui modo res gestas, & non delebile nomen
Divini Lapidis tenet immortale volumen:
Tuque Lapis, toto tantum cantaberis orbe,
Quantum Smyrnæi durabunt vatis honores.
Jam non incerto labuntur tempora cursu,
Non Te decipiet, neve indeprensus abibit,
Muta licet figat vestigia, lubricus anguis
Fallacis volvens sinuosa volumina caudæ.
Quem non audebit mordaci rodere dente,
Temporis ipse pater, metuendus falce minaci
Saturnus, quamvis lapides consumere fuetus.
Te licet ingestis fecit latitare ruinis,
Obscurare volens Orbique sibi que coævum;
Multa licet retro perierunt sæcula, virtus
Howardi tandem Te magna reduxit in auras,
Oppressum turpi postquam squallore situque
Vidit, & indigno iussit prodire sepulchro.
Sic infinitos tecum durabit in annos,
Munere dum grato modo quod dedit, accipit ævum.

Proxima Marmoreis erit inscribenda tabellis
Gloria, Floddenios olim quæsita per agros,
Emathiis quantam Cæsar non vidit in arvis,
Rumperet adversas acies cum Marte secundo
Undique sanguineos spargens per gramina rores.
Musa, mihi causam memora, quæ dira rebelles
Egit in arma Scotos, aut quæ discordia cives
Cognatum impulerit maleuada sitire cruorem.
Henricus iusta quondam cum concitus irâ
Duceret armatas in Gallica castra cohortes,
Amisissosque diu titulos cum fœnore magno
Posceret, Imperii sacras qui tractet habenas,
Absentisque vices peragat, qui pondera tantæ
Sustineat molis, nutu populosque potenti
Qui regat, & pœnas violatis legibus æquet,
Howardum videt esse parem, stat nobilis Heros,
Cui Regina, sui & commissa potentia Regni est.
Qualiter Iliacam peteret cum Jupiter Idam,
Desereretque polum, Superi quem mille sequuntur
Vexaturum armis Troas, Graiosque furentes,
Occupat alta thronum, & Coelesti fulminat aula
Juno tonans, Illam defendunt Numina circum
Gradivus Pater, & flexo Latonius arcu.

Interea Scotticum campo se effuderat agmen,
Ibat & ante alios Princeps ardentior omnes
Fatalem dextrâ crispans Jamesius hastam,
Impatensque moræ, quo præceps ira vocaret,
Irruit, & medio se fervidus ingerit hosti,
Ingentes animos juvenili in pectore versans.

Dii tamen adversi, atque impar Fortuna sequuta est
Te, Rex, in duri certamina martis euntem,

Ter